

започва да остарява, изгубва смисъла на живота си и се обезсърдчава. Той се намира въ положението на блудния синъ, който всичко изгубилъ и разпилялъ, но придобилъ такива опитности, които го връщатъ въ бащиния му домъ, отново да се свърже съ любовта на баща си, да влѣзе въ новия животъ.

„Преди да бѣше Авраамъ, азъ бѣхъ“. Само онзи може да разбере този стихъ, който прилага Христовото учение. Едно се иска отъ човѣка: да признае Бога за свой Баща и да има къмъ Него синовни отношения. Това значи, да живѣе човѣкъ и на небето, и на земята, както Богъ живѣе. Това е Божествена идея, която трѣбва да внесете въ умоветъ си. Само по този начинъ животътъ ви ще се преобрази. Иначе, ще се намѣрите въ положението на малкитѣ деца, които правятъ кжщички отъ пѣсъкъ. Каквото направите, всичко ще се разруши. Дайте пжтъ на Божествения Принципъ въ себе си, за да възкръснете, да придобиете безсмъртието и да кажете като Павла: „Азъ нѣма да умра, но ще се измѣня“.

---

42. Беседа отъ Учителя, държана на 15 юний, 1930 г.

София — Изгрѣвъ.